

SZENTKÚT

A NEMZETI KEGYHELY LAPJA

2021. XIV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

KEGYHELYIGAZGATÓI KÖSZÖNTŐ

Kedves Olvasó!

A mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhely nagybőjti csendjéből írok. Most a nyilvános liturgiák a vírus miatt nálunk is szünetelnek, így ez a csendesség talán még nagyobb. A csendből táplálkozik a reménységünk, aki a föltámadt Krisztus (vö. Tit 2,13), minden bizonytalanság, baj és gyász ellenére is. Ez utóbbiak közé tartozik Snell György püspök úrnak, Szentkút nagy barátjának váratlan halála is. Imádkozunk érte, hogy immár a mennyben képviselje ügyeinket.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében napon-ta együtt fohászkodunk a világegyház e nagy eseményéért, amelyet Ferenc pápa is megtisztel látogatásával. Bizakodunk abban, hogy a szentkúti zarándoklatok ebben a kongresszusi évben különösen is sok kegyelmet adnak! A búcsúrenddel kapcsolatban kérjük, figyeljék a szentkut.hu honlapot vagy a kegyhely facebook oldalát, illetve a Szentkút mobilalkalmazás híreit az esetleges változások miatt!

Május 14-15. között Böjte Csaba atya tart lelkigyakorlatot Szentkúton, ha a járványhelyzet megengedi. Ebben az évben felújítjuk a szlovák búcsút is, melyre szeptember 18-án (szombaton), a Fájdalmas Anya ünnepén kerül sor, főcelebránsa pedig Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek úr lesz.

Örömmel adjuk hírül azt is, hogy elkészült a Csend Háza (ld. kép), amely visszavonulásra kínál lehetőséget. Folyamatban van az építési területek előkészítése a nyár elején kezdődő munkákhoz, amelyek a Kisfaludy Turisztikai Fejlesztési Program keretében valósulnak meg.

A pünkösdi Lélek lendületét és békéjét kívánom a Szentkút újság minden kedves olvasójának!

fr. Orosz Lóránt OFM
kegyhelyigazgató

BERHIDAI PIUSZ FERENCES TARTOMÁNYFŐNÖK HOMÍLIÁJA SZENT ISTVÁN KIRÁLY ÜNNEPÉN

Kedves Testvérek!

Ahogy hallottuk a mai evangéliumban, amely mindig elhangzik Szent István király ünnepén, Jézus egyszerűen beszél, de nagyon erőteljes képeket állít elénk: az újonnan felépült házat és a vihart. Annyira erősek ezek a képek, hogy a végén Jézus ki sem mondja azt a kérdést, ami pedig egyenesen következne ebből a példázatból – valószínűleg tapintatos velünk az Úr Jézus –, és ami így hangozna: Te most okos ember vagy, vagy bolond? Okos vagy, aki biztos alapra, sziklára épít, vagy pedig bolond, aki teljesen buta módon odahordja a homokra az anyagokat, és ott elkezd bohóckodni, falakat épít, rá tetőt, pedig tudhatná, hogy összedől, lehet, hogy még vihar sem kell hozzá. Vajon hogy lehet ennyire egyszerű az élet az evangéliumban, hogyan látszódhat ennyire világosan, hogy nekünk, embereknek valóban két út van felkínálva? Megismertük az Úr Jézust, megismertük az ő evangéliumát, az ő tanítását, és ő felkínálja nekünk, hogy járjunk ezen az úton. Jézus ígérete szerint az életünk ekkor biztonságban van, még a legádázabb vihar sem dönthet romba minket. A másik út az önáltatás útja, amikor úgy tesz, mintha házat építenék, de valójában nem teszem, csak azzal áltatom magam. Úgy tesz, mintha élnék, de ez valójában nem élet. Vajon ami az evangéliumban

ennyire élesen ellentétben áll egymással, ami ennyire egyszerűen két útnak mutatja magát, az a mindennapokban hogyan van? Ott mintha mindig bonyolultabb lenne dönteni, választani, hogy akkor melyik a jó, melyik a rossz, hol a határ.

Most, amikor Szentkút felé zarándokoltunk, különös találkozásban volt részünk, ezt szeretném felidézni. Aki zarándok, az tudja, hogy ilyenkor mindig elő szoktak fordulni nem várt találkozások, egészen új élményekkel gazdagodhat az ember. Az egyik napon, amikor délelőtt többször

és hosszan eláztunk, délutánra kisütött a nap, mi pedig már kezdtük jól érezni magunkat. Az egyik faluba érve egy boltot vagy kocsmát kerestünk, ahol kávét vagy csokit lehet kapni, ami a zarándoknak mindig hangulatjavító dolog. De mint sok faluban, ebben is hiányzott a bolt, sőt a kocsmá is. Találkoztunk viszont egy kedves emberrel, aki a családjával ott

dolgozott az egyik háznál, ahol megálltunk, és beszédbe elegyedtünk vele. Jól láthatólag nem egészen értette, hogy mi az, amit lát: habitusos emberek megázva, sárosan. Tulajdonképpen bolondok, mit is akarnak itt, és mégis, nem azt mondta, hogy bolondok vagyunk, hanem azt, hogy ezt valahogy felemelő látni. Mi pedig mondtunk, hogy nagyon kedves, de mi meg egy boltot keresünk. Mondta, hogy ő ebben nem tud segíteni, viszont tud hozni egy kis csokit meg vizet. Közben azt kérdezte, hogy ez, amit most csinálunk, ez hobby? Mondom, hobbynak azért ez erős. De hogy akkor ez most kötelező, vagy valami önkéntes dolog?

A TARTALOMBÓL...

- 5** SAJÁT ÁLDOZATUNKAT MI IS ODATESSZÜK A KERESZT TÖVÉHEZ
- 6** AZ EUCHARISZTIA EGY HÁLÁS VÁLASZ ISTEN FELÉ
- 7** ÁLDOZZUNK FELKÉSZÜLTEN ÉS MÉLTÓ MÓDON!

- 9** AZ OLTÁRISZENTSÉG SZÁMUNKRA NEM VALAMI, HANEM VALAKI
- 10** LITURGIKUS REND ÉV KÖZBEN
- 11** SZÁLLÁSLEHETŐSÉGEK A ZARÁNDOKKÖZPONTBAN

S megmondom őszintén, zavarba hozott, nem is tudtam válaszolni. Mondta is, hogy nem vagyok őszinte. Idő kellett hozzá, hogy meg tudjam válaszolni, legalább magamnak, de ha lesz rá alkalom, neki is elmondom majd, hogy igazából azért nem tudtam választ adni, mert valahogy mindkettő igaz. Ez a zarándoklat is leképezte a mi mindennapi hívó életünket, ahol sokszor megérem azt, hogy ez nem hobby, meg azt is, hogy nem tudom eldönteni, hogy ez most kötelező vagy önkéntes dolog. Mert igaz, hogy önkéntes: szabadon vagyok keresztény, felnőttként, nem erőltették rám. Szabadon vagyok szerzetesap, nem korbáccsal hajtottak ide. Nem kötelező, de mégis az, hiszen megérezve, elfogadva a Jóistennek a szavát, az igenis kötelez, nem tehettem meg, hogy nem ezt választom, és ha úgy adódik, zarándokként nem tehetem meg, hogy nem zarándoklok, és még azt is bevállalom, hogy bolondnak nézzenek ki esőben, sárosan.

Ki az okos és ki a bolond a mai világban? Úgy gondolom, a mai ünnepnek a szentje, Szent István király különösen is eligazíthat, irányt mutathat az ő szimbolikus alakjával, az életével. Az ő ünnepén azt mondjuk ki, amit mindennap élünk, hogy egyszerre vagyunk katolikusok és magyarok. Egyszerre vagyunk katolikusok, vagyis ahhoz a Jóistenhez tartozunk, ragaszkodunk, aki minden embert meghívott az Ő családjába, az Ő szeretetébe, az Ő életébe. Ezért katolikus az az egyház, amelyik Jézus Krisztushoz ragaszkodik, amelyik Jézus Krisztus tanítványi közössége. Azt az Istent dicsérjük, igyekszünk szolgálni, aki minden embert üdvözíteni akar. Ugyanakkor a mi ragaszkodásunk, hitünk a mindennapokban, konkrét helyen, időben, egy konkrét közösségben valósul meg. Nem csak úgy lóg a levegőben a hitünk, hanem egy konkrét történelemben ágyazottan, konkrét nemzethez tartozva valósul meg. A hitemet nemcsak gondolatban élem meg, hanem a kapcsolataimban, a döntéseimben, a tetteimben, amelyek egy konkrét helyen történnek, egy konkrét közösségben. Nem hiszem, hogy majd a túlvilágon, a mennyországban, ha a Jóisten megadja, azt fogjuk tapasztalni, hogy külön szobák lennének az egyes nemzeteknek. Viszont itt, ezen a földön bizony konkrét közösséghez kell tartoznunk. Nagyon fontos, hogy lássuk, a hívó emberek nem csak önmagukban vannak, egyiknek ez a hite, a másinak az, mindenki hisz valamiben, ahogy ez el is hangzik sokszor. Ahhoz a Jóistenhez ragaszkodunk, aki minden embert a saját szeretetébe akar bevonni Jézus Krisztus által, ezért vagyunk katolikusok, és a magunk közösségeiben, közösségében, nemzetében éljük meg ezt a hitünket. Amikor így teszünk, az evangéliumi okos emberhez hasonlíthatunk, aki hallgatja

Jézus Krisztus szavát és igyekszik azt tettekre váltani. Tartozunk valahová, ez a teremtett emberségünk része. Ezt azért is fontos, jó és örömteli kimondani a mai ünnepben, mert nagyon sokszor nem erre kapunk hívást, nem erre kapunk biztatást, hanem inkább arra, hogy legyünk mindannyian egészen különálló, szuverén egységek. Ma sokszor elhangzik, hogy minden embernek kijár az, hogy saját maga döntsön a sorsáról. Így van, szabadság van, de mit kezdünk ezzel, és vajon ez a szabadság azt jelenti-e, hogy mindannyian külön-külön a magunk életének az urai vagyunk? Nagyon sokszor önző életfelfogásra kapunk bátorítást a környezetünkben, ami a szuverenitásnak a bálványozása, és ebben igazándiból nincs szükség Istenre. Ja, persze, te egy kicsit vallásos vagy, hát lehetsz, szabadság van! De ilyen esetben Isten csak egy dekoráció. Megválaszthatod mindent, az életed elejét ugyan nem, de a másik ember életének az elejét igen, és az élet végét is. Megválaszthatod, hogy mi tetszik, mi nem. Megválaszthatod még a nemedet is. Szabad vagy! Mintha mindenki kiskirály lenne, eljátszva, hogy ő egy isten.

Az evangéliumi okos ember nem független, nem ilyen értelemben szuverén, hanem olyan értelemben válik szabaddá, hogy elkezd ragaszkodni Krisztushoz, elkezd hallgatni az Ő szavát és megtartani parancsait, és közben kiteljesedik az élete. A mai ünnepben imádkozzunk önmagunkért, egymásért, a szereteteinkért is, földelvézve magunkban mindazokat a közösségeket, amelyeknek tagjai vagyunk: a családjunkat, a plébániaközösségünket, a nagyobb közösségeinket, a szerzetesközösségünket, az egyház közösségét. Isten konkrét, hús-vér embereket adott mellénk, hogy megtanuljunk az Ő szeretetével szeretni, hogy megtanuljunk hittel élni, amelyben Őrá bízunk magunkat. Úgy imádkozzunk a mai napon egymásért, önmagunkért, hogy azt a kegyelmet kérjük, hogy – ha lassanként is, de – váljunk evangéliumi okos emberré. Ámen.

(Elhangzott Szentkúton, 2020. augusztus 20-án)

HÁROM KÉRDÉS AZ EUCHARISZTIÁVAL KAPCSOLATBAN

„(...) Talán nem botránkoztató itt felidéznem azt az élményemet, tapasztalatomat, ami egy református istentiszteleten ért engem, ahol is az úrvacsora előtt a lelkész három kérdést tett föl a jelenlévőknek, akik az úrvacsorában szeretnének részesülni. (...) Ez a három kérdés nagyon mélyen kifejezi azt, ami bennünket is érint, amikor az Eucharisziáról beszélünk. Az első kérdése a lelkésznek: Hiszitek-e, hogy ebben az úrvacsorában értünk adja az

Úr Jézus önmagát bűneink bocsánatára? A kérdés akár a szentmiséről is szólhat: Hiszitek-e, amikor összegyűltek, ebben a közösségben, itt, ebben a pillanatban, hogy az Úr Jézus értünk adja önmagát a bűneink bocsánatára? Hiszitek-e az ő valóságos – ha szabad így mondani – szubsztanciális, tehát lényegi jelenlétét az Eucharisziában? Ez az első kérdés, amely mintegy beenged, bevezet minket oda, hogy részesülhessünk ebben az Eucharisziában, hogy egyáltalán magunkhoz vehessük. Hiszitek-e, hogy ő itt van? Hiszitek-e, hogy az ő kereszttáldozata az oltáron jelenvalóvá lesz? Hiszen azt mondta: Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Ha az elsőt hiszem, akkor a második, mintegy bebocsátó, egyetemi beugró kérdés: Hiszitek-e azt, hogy az úrvacsora nem csak az Úr Jézussal, hanem az egymással való közösségünknek is a jele és pecsétje? Vagyis ha ő jelen van, akkor hiszed-e azt, hogy ez nem csak vele kapcsol össze, hanem az egymással való közösségünknek is a jele és pecsétje. Jele, mert ez figyelmeztet bennünket arra, hogy most kell szövetkeznünk a másikkal, és a pecsétje, hogy ez meg is történik, megpecsételődik abban a pillanatban, amikor részt vesz a kenyértörésben. Tehát első kérdés: Jézus jelen van, hiszed-e ezt? Második kérdés: Ezért te összekapcsolódsz-e a többiekkel? Felelősséggel tartozol a többiekért. Hiszed-e ezt? A keresztény közösség kiemel téged a világból – hiszed-e ezt? A harmadik kérdés pedig így hangzik, egyfajta harmadik beugró kérdésként, hogy bemehessünk az Isten oltárához: Ha mindezt hiszitek, akkor ígértek-e, hogy hálából a felismert kegyelemért odaszánjátok magatokat Istennek, hogy életetek ezáltal az embereknek is tetsző, áldott élet legyen? Vagyis ha hiszed azt, hogy ő tényleg jelen van, és ezért összekapcsol másokkal, akkor hajlandó vagy-e odaszánni az életedet, hogy az életed áldott élet legyen az emberek tetszésére és javára, és Isten gyönyörködtetésére? Vállalod-e azt, hogy emiatt odaszánod az életedet és missziós, tanúságtevő életed lesz? Ez a nagy kérdés! (...)”

(Részlet Gájer László atya 2020. szeptember 27-én, a Szent Pio búcsún elmondott szentkúti katekizéséből)

SAJÁT ÁLDOZATUNKAT MI IS ODATESSZÜK A KERESZT TÖVÉHEZ

„(...) Sokatmondó János evangéliumának a szenvedéstörténete. Itt rögtön megértjük, hogy Jézus mit is tett értünk. Jézus abban az órában halt meg a kereszten, amikor a jeruzsálemi templomban a húsvéti bárányokat feláldozták a zsidó pászkaünnepén. Így válik kézzelfoghatóvá számunkra is, hogy Jézus az igazi Bárány, ő az Istennek szentelt áldozati adomány. Ő az áldozat, aki önmagát áldozza fel értünk. Valójában az Eucharisztia, az Oltáriszentség az az áldozat, amely térben és időben megjeleníti, jelenvalóvá teszi az egyetlen és megismételhetetlen kereszttáldozatot, Jézus kereszthalálát. Azonban ez nem csak térben és időben történik. Szükség van az emberre is, önmagunk hozzáállására, arra, hogy mi is részesei legyünk ennek az áldozatnak. Mit is jelent ez? Az áldozatban, a szentmisében mi is részt veszünk. A tavalyi szeptember hónapban Melbourne-ben teljesítettem szolgálatot; egy atyát helyettesítettem, és az ottani magyar közösség templomában is miséztem, a Szent István templomban. Az első magyar szentmise után odajött hozzám egy idős bácsi, és azt mondta nekem: 'Atya, én minden vasárnap másfél órát utazom ide, a templomba, illetve a szentmise után másfél órát haza, csak azért, hogy magyar nyelvű szentmisén vehessek részt.' A maga módján ez a bácsi meghozta az áldozatot. Reggel hamarabb felkelt, beült a kocsiba és elindult a városba, hogy odaérjen a magyar templomhoz. Valójában a szentmisében mi is felajánlhatjuk a saját áldozatainkat, a mindennapi áldozatunkat, amit hordozunk, ami jelen van az életünkben. Ez nem azt jelenti, hogy kiegészítjük Jézus áldozatát, hanem, hogy az ember odateszi önmaga felajánlását, saját áldozatát a kereszt tövéhez. Az Istenhez méltó áldozat az Istenhez méltó ember. Így az igazi áldozat a mi imádságunk, a mi szívből jövő felajánlásunk és nagylelkű adományunk az Istennek. (...)”

(Részlet Krizsán Zoltán atya 2020. augusztus 20-án, Szent István király ünnepén elmondott szentkúti katekizéséből)

AZ EUCHARISZTIA EGY HÁLÁS VÁLASZ ISTEN FELÉ

„(...) Az eucharisztia szó elsősorban hálát jelent, hálaadást, köszönetmondást. Igei alakjában pedig szó szerint ezt jelenti: megajándékozottként viselkedni. Hogy viselkedik – jó esetben – egy megajándékozott ember? Hálával fordul az őt megajándékozó felé. És itt már egyértelműen világos, hogyan kapcsolódunk be Isten cselekvésébe. Ő az, aki minden szentmisében kiüresíti önmagát, lejön ebbe a falat kenyérbe és pár csepp borba. A hálaadás kifejezi a válaszként, köszönetet mondunk neki. Miért? A Katekizmus így fogalmaz: 'Mindazért a jóért, szépért és igazért, amit Isten a teremtésben és az emberi nemben alkotott.' Vagyis mindenért hálát adunk. Az üdvösségtörténet minden eseményéért, a teremtéstől a megváltáson át egészen napjainkig, hiszen ma is éppen hálaadásunk közben részesedünk Isten legnagyobb ajándékában, Krisztus szent testében és vérében. Ezért 'valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk' a mi Urunknak, Istenünknek – ahogyan azt a pap imádkozza a szentmise szövegében. Ezt a hálaadást, a hálának ezt az áldozatát a pap az egész egybegyűlt hívő közösség és az egész Egyház nevében mutatja be az oltárnál. Mindez a dicséret szavaiba torkollik az eucharisztikus ima végén: Óáltala, övele és öbenne – mármint Krisztusban – a tiéd, mindenható Atyaisten, a Szentlélekkel egységben, minden tisztelet és dicsőség, mindörökkön örökké. Mi pedig, a jelenlévő hívek erre hitvallásként kell, hogy zengjük az áment. (...)”

(Részlet Szabó Péter OFM 2020. augusztus 16-án, a Nagyboldogasszony búcsú vasárnapján elmondott szentkúti katekéziséből)

FEL KELL ISMERNÜNK JÉZUS AJÁNDÉKÁT

„(...) Milyenek a szentáldozásaink? Milyen készüllet előzi meg a találkozást? Vagy hagyományból, megszokásból állok csak be a sorba? Van harag, gyűlölet a szívemben, és ezzel a lelkülettel fogadom magamba az Úr Jézus testét? Vagy felismerem ajándékozó szeretetét, és törekszem tiszta szívvel magamhoz venni Őt? Nagyon fontos kérdések ezek. Amikor a gyerekekkel foglalkozom, hiszen a Jóisten kegyelméből elég sok időt töltök az ifjúsággal, és erről a témáról beszélgetünk, sokszor előkerül, hogy milyen lélekkel indulunk el akár imádkozni, akár a templomba, vagy milyen lelkülettel állunk be a sorba a szentáldozáshoz. Tudunk-e elengedni dolgokat, vagy nagyon tudunk ragaszkodni a bűnhöz, a megrögzöttségünkhöz? Vagy át tudjuk-e adni a hibáinkat az Úristennek, kérve az Ő megbocsátását, az Ő irgalmát? A karantén idején milyen sokan éreztük, érezték annak hiányát, hogy fizikailag szentáldozáshoz járulhassanak. A lelki áldozás jutott osztályrészül nekik, a fizikai találkozást nélkülözniük kellett. Nagyon-nagyon nehéz volt. Nehéz volt megélni azokat a heteket és hónapokat, mert valahogy nem találtuk a helyünket. A vasárnapjaink valahol összeolvadtak a hétköznappal, a monitoron keresztül kellett bekapcsolódni a közösség imájába, és megéreztük, mit jelent fizikailag távol lenni Krisztustól. Viszont azt látjuk, hogy a felszabadulás után, amikor újra megnyitottuk a templomainkat, elmaradtak az oda tóduló tömegek, hiányoztak a gyónók, és az áldozók száma is megcsappant. Hol lehet a probléma? Mi lehet ennek az oka? Véleményem szerint nem ismerjük fel igazán, mekkora ajándékot kaptunk Jézustól. (...)”

(Részlet Bese Gergő atya 2020. október 11-én, a Magyarok Nagyasszonya búcsú vasárnapján elmondott szentkúti katekéziséből)

ÁLDOZZUNK FELKÉSZÜLTEN ÉS MÉLTÓ MÓDON!

„(...) Gyakran találkozom fiatalokkal, akik azt kérdezik, milyen gyakran kell gyónni. Én erre azt mondom: nem kell, ez inkább egy nagy lehetőség számunkra. Gyerekkoromban azt tanultam, hogy havonta egyszer jó lenne elmenni gyónni. Nagy kihívás volt ez nekem, de a szüleim mindig bátorítottak. Nemcsak azt kérdezték, hogy mikor voltam, hanem ők is havonta mentek gyónni. Megtanítottak arra, hogy ezzel Isten útján biztosabban és örömmel lehet járni. Kamaszkoromban volt egy hosszabb, több hónapig tartó időszak, amikor halogattam a gyónást. Ezért tudom, hogy aki évente csak egy-két alkalommal megy gyónni, az megtapasztalja, milyen nehéz ilyen hosszú időre visszatekinteni. Vagyis jól felkészülni, igazán tisztán látni, mi is történt velem azóta, amióta nem gyóntam. Mint szerzetes, igyekszem havonta kétszer gyónni, ez kötelességem is, emiatt azt tudom mondani, hogy jó megtapasztalni Isten irgalmasságát, azt, hogy megbocsát és megajándékoz önmagával. Újra és újra a saját életével szeretne engem megajándékozni, hogy megérezzem az ő szeretetét. Tehát ne hanyagoljuk el a szentgyónást, mert enélkül nem tudjuk elfogadni Krisztus meghívását. A szentáldozáskor maga a fölséges Isten jön hozzánk, ezért a lehető leggondosabban kell azt végeznünk. Mindenekelőtt a kegyelem állapotában kell lennünk. Áldozás előtt tiszteletből szentségi böjtöt kell tartanunk, azaz egy órával előbb abba kell hagynunk az evést és az ivást. Ez alól csak a víz és az orvosság jelent kivételt. Az idősek, akiket otthon gondoznak vagy szociális otthonban élnek, és azok, akik valamilyen betegségben szenvednek, valamint az őket gondozó személyek megáldozhatnak akkor is, ha előzőleg egy órán belül valamit magukhoz vettek. (...)”

(Részlet Edyta Kobus FMM 2020. szeptember 13-án, a Fájdalmas Anya búcsún elmondott szentkúti katekéziséből)

HUSZADIK ÉVE SZENTKÚTON – TÓTH BÉLA SZENTKÚTI KÁNTOR VISSZAEMLEKEZÉSE AZ ELMÚLT ÉVEKRE

Az akkori kegyhelyvezető, Palkó Julián atya hívására kerültem Mátraverebély-Szentkútra 2002. április 7-én, Isteni Irgalmasság vasárnapján. Nem volt ismeretlen számomra a kegyhely, hiszen nagyszüleim és szüleim hatéves koromtól kezdve minden évben elvittek magukkal engem is, legtöbbször Nagyboldogasszony ünnepére. Emlékszem, mindig örültem, amikor megtudtam, hogy Szentkútra megyünk. Valamiért már akkor ajándéknak tekintettem, hogy elvisznek oda, noha a hely lényegéből még semmit sem értettem. Vonzódtam Szentkúthoz. Tetszetek az ünnepélyes énekszövegek és dallamok, melyeket csak ott hallottam minden évben pl. 'Magyarországról, édes hazánkról...', 'Krisztus kenyér s bor színében úr s király a föld felett'. Szinte minden évben felmentem a remetebárányokhoz, a Szent László-hasadékhoz. A templom gyönyörű üvegablakát hosszan nézve és csodálva alakult ki mély kötődésem Szent István királyhoz. Később, amikor a szent királyról beszéltem gyerekeknek, mindig ez a kép lebegett előttem. Julián atya nagyon megtisztelő felkérésére 24 óra gondolkodási időt kértem, hiszen tudtam, a mostani Magyarország legnagyobb Mária-kegyhelyén kellene helytállnom, s vezetni a sok-sok ember éneklését. Nem tudtam, meg tudok-e ennek felelni. Egy barátom annyit mondott: amikor majd elkezdődik a meghallgatás, csak annyit mondj magadban: Most segíts meg, Mária! A meghallgatáshoz fontos tudni, hogy volt egy kb. 20 éves titkos vágyam Szentkúttal kapcsolatban: az, hogy egyszer elénekelhessem ott orgonával az 'Amíg szívem dobog' éneket. A meghallgatás vége felé Julián atya így szólt: itt búcsús énekeket is szoktunk énekelni, nézzünk már azokból is egyet. El tudná játszani mondjuk azt, hogy 'Amíg szívem dobog, Szűz Mária'? Éppen azt! Ezt tekintettem az első csodának, ami velem ott történt. Áprilisban kezdtem a szolgálatomat, épp kezdődött a búcsú időszak. Egyik a másik után, minden búcsúra más-más települések hívei jöttek. Hívó, mélyen vallásos emberek az ország minden szegletéből, s a határokon túlról is. Először azt gondoltam, hogy mivel komoly, vallásukat gyakorló emberek, pusztán a Szűzanya iránti szeretet és tisztelet hozza ide őket. Néhányukkal beszélgetve hamar rá kellett jönnöm, hogy családjaik, szeretteik okán sokszor hatalmas keresztek hoznak magukkal és hordoznak az életükben. Egy bajai barátom mondta akkor: 'Vedd nagyon komolyan, amit itt csinálsz, mert ide nagy hitű, sokat szenvedett emberek járnak, akik nagyon nagy terheket hordoznak.

Az ő terheiket te nem tudod levenni, de hogy innen hazamenve méltósággal tudják azt tovább vinni, abban az orgonálásoddal, énekeddel igenis sokat tudsz tenni.

Minden gyöngyösi indulásomkor kértem és kérem a Jóisten és a Szűzanya segítségét az utamra. Hosszan sorolhatnám azokat a baleseti helyzeteket, melyeket – meggyőződésem szerint – az ő segítségükkel eddig mindig sikerült elkerülnöm. Útközben mindig számba veszem szerettemet, gondjait, barátaimat, ellenségeimet, akiket oda szeretnék helyezni Mária lábaihoz. Azokat is, akik ezt külön kéri! Át szoktam gondolni azt is, mi mindent 'kell', illik megköszönnöm az én égi Édesanyámnak. Odaérve rátekintek a Szűzanyára, röviden elmondom a már számba vetteket, megköszönöm, hogy megint elsegített ide, s kérem, adjon elegendő ész, erőt a nap liturgiájának végigviteléhez. 19 éve nem volt sérülésem balesetem, s igazából beteg sem voltam. Mindössze két vasárnap hiányoztam, egyszer útközben elkapott az ónos eső, egyszer meg kivizsgáláson voltam Budapesten. Ez utóbbi eset után egy évvel ezt mondta a kardiológus: 'Hihetetlen! Az a kis gyógyszer ilyen csodára képes ennyi idő alatt?! Ilyen nincs!' Nem szóltam semmit, csak eszembe jutott Valaki, meg mindazok az emberek, akik imádkoztak értem. Azt, hogy életem elmúlt, nehéz időszakában Anyám 'köténye' mellett maradhattam, tudtam maradni, a Jóisten gondviselő jóságának és Mária édesanyjai szeretetének, no meg a sok-sok imának tudom be Testvéreim részéről! Hálásan köszönöm!

S mert nem én vagyok az egyetlen, aki egyszer csak egyedül marad, nekik is szeretnék valami biztatót mondani. Pár éve Bíró László püspök atya adott egyéni áldást családoknak. A legvégén, amikor már szinte üres volt a tér, utolsóként én is odamentem hozzá. 'Püspök Úr! Úgy alakult az életem, hogy egyedül maradtam, de egy áldást én is kérek!' 'Édes Istenem, gyere!' Betakart a palástjába, s megáldott. Aztán elindult a sekrestye felé, de pár lépés után megállt és visszafordult: 'Nem vagy másodrendű keresztény!' Ezért az utolsó mondatért írtam le a történetet, neked, kedves Testvérem! Ma már sajnálom, hogy 19 éve nem nyitottam egy spirálfüzetet, hogy oda lejegyezzem azokat az 'apró' csodákat,

melyek a liturgiák alatt vagy azon kívül megtörténtek velem és körülöttem. Így ezek többségének ma már csak a Jóisten a tudója, de néhányat azért fel tudok idézni.

Több okból is felejthetetlen volt számomra a katolikus iskola gyerekek országos zarándoklata. Talán még ez a kegyhely sem látott itt ennyi, több ezer gyereket egyszerre az ország minden részéről. Elgondoltam, hogy 20 év múlva ezek a gyerekek, ha felnőttek lesznek, s elhozzák a családjukat is, akkor talán már szebb, boldogabb lesz Magyarország.

A szentmise előtt különféle irodalmi, zenés programok voltak. A hangosítás is problémamentes volt. Amikor a szentmise kezdetén a sekrestyénél meghúzták a csengőt, a püspök atya elindult az asszisztenciával, minden erősítő 'kialudt' mellettem a kóruson. Nagyon ideges lettem, leugrottam a lócáról, de nem leltem a hibát. Ekkor a 'semmiből' megjelent a kóruson a salgótarjáni hangmérnök, aki egyébként mindig csak akkor jött, ha hívtuk. 'Van valami gond?' – kérdezte. Mire az asszisztencia mögött becsukódott a templomajtó, a szakember segítségével már meg is szólt az orgona. A hangmérnök nevetve intett és lement,

hogy részt vegyen a búcsús misén. Amikor pedig én a szentkúti Szűzanya felé nézve csak ennyit mondtam: 'Ez Te voltál!', Ő, mint mindig, csak mosolygott. Én is.

Emlékezetes volt, amikor 2008 novemberének elején Beer Miklós püspök felszentelte a kinti keresztutat. Borongós, szürke, csendes délután volt. Amikor a püspök úr odaért a 12. állomáshoz és kimondta: Jézus meghal a kereszten, abban a pillanatban elkezdett esni az eső, és pontosan addig esett, amíg a 12. állomásnál voltunk. Amint tovább indultunk, az eső is abbamaradt. A püspök úron és a híveken is látszott a megrendülés. Senki nem mondta, de mindenki tudta: sír az ég is, vagy, ahogy az ének mondja: 'Könnytől áznak az angyali orcák'. Ez a csendes, finoman harmatozó eső azóta is mindig eszembe jut, ha ehhez az állomáshoz érek a keresztúton.

Különleges dolog történt 2009-ben, Nagyboldogasszony búcsújának szombatján, a délelőtti szentmisén, én csak úgy hívom: 'kenyérzaporítás'. A szentmise után a sekrestyében Vanó Karcsi bácsi (templomi segítőnk) megille-

tődve, megdöbbenve mesélte el, hogy csoda történt. Tőle tudtam meg, hogy az átváltoztatásra szánt ostyákat kitétek ugyan az előkészítő oltárra, de a felajánlaskor mindenki elfelejtette azokat az oltárra tenni, így ezek nem lettek átváltoztatva. Emiatt csak egyetlen nagy cibóriumból, az abban lévő szentostyákkal tudtak áldoztatni, kis edényekbe elosztva azt az áldoztatóknak. Az áldoztatás alatt vette észre Karcsi bácsi, hogy csoda történik, mert ugyan sok-sok embert megáldoztatott, de az edényéből nem fogyott az ostya. Amikor az áldoztatás végén újra összeöntötték a cibóriumba a szentostyákat, látták, hogy kb. a kétharmada megmaradt. Ebbe a cibóriumba nagyjából 360 ostya fér, de mintegy ezer áldozó volt azon a szentmisén, hiszen a kinti padok kb. 80 százalékát foglalták el a hívek, s e híveknek ugyancsak kb. a 80 százaléka áldozott is. Csoda. Az évek során sok olyan felnőtt emberrel találkoztam, akiket a szüleik sok évtizede kértek a szentkúti Szűzanyától, s meg is kaptak. Ma is nagyon sok ilyen jellegű, gyermekáldással összefüggő imameghallgatás történik Szentkúton, többeket személyesen is ismerhetek. Sarlós Boldogasszony ünnepén tartjuk a gyermeket kérők, gyermeket várók, s most már a gyermeket kapottak zarándoklatát. Egyre többen vannak, és örömteli, hogy sok gyerek is eljön a szüleivel, akik hálát adnak az égieknek, megköszönik egykori kérésük meghallgatását.

Úgy emlékszem, Medjugorjében mondta Mária: 'Gyermekeim! Minden templomban jelen vagyok, de az én kegyhelyeimen különleges módon vagyok jelen!' Kedves Testvérem! Ha tiszta és nyitott szívvel jössz el Mátraverebély-Szentkútra, ezt Te is meg fogod tapasztalni! A Nagyasszony Téged is vár! Jöjj!

Tóth Béla
a Szentkúti Nemzeti Kegyhely kántora

AZ OLTÁRISZENTSÉG SZÁMUNKRA NEM VALAMI, HANEM VALAKI

„(...) Az ideai vírusjárvány első hullámát követően, a karantén feloldása után sokan beszámoltak arról, hogy hosszú idő után visszatérve saját templomukba, megdöbbenek azon, hogy mennyire szükségük van az imádság e védett közegére ahhoz, hogy összeszedetten Istennel tudjanak időzni. Nyilván segít a templomnak a csendje, a szép környezet, de különösen segít az a tény, hogy ott vár rám Jézus a tabernákulumban. Ki sem kell nyitni az ajtaját, elegendő tudni, hogy ő ott van. Szent Ferenc atyánk is nagyon szívesen betért a templomokba; komolyan és őszintén, ugyanakkor rendkívül egyszerűen imádkozott ott az Oltáriszentséget.

Végrendeletében így fogalmazta meg tapasztalatát az első testvéreknek: 'És az Úr templomaiban olyan mély hitet öntött belém, hogy ilyen egyszerű szavakkal imádkoztam: Imádunk téged, Urunk, Jézus Krisztus, a világon lévő minden templomodban, és áldunk téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot.' Közösségeinkben a mai napig így köszöntjük az Oltáriszentséget minden szolozsma előtt. Szent Ferenc a Végrendeletében nagyon pontosan fogalmaz. Az imádság képessége nem tőle jön, hanem az Úr öntötte belé templomában. Kedves Testvéreim! Számunkra is

Isten ajándéka ez. Ő tette lehetővé, hogy megtapasztaltuk a szentségi Jézussal való találkozás jó ízét. Másképp nem is lennénk most itt. Istentől ered, hogy felfogom: le kell térdelnem, mert szemtől szembe láthatom: ő van jelen. Ahogy Mózes levette a saruját az égő csipkebokor előtt, mert Isten szólt hozzá a lángok közül, mi az Eucharisztia elé borulunk. Különösen is így teszünk azokban a percekben, amikor a szentmise kánonjában a pap szavára a Szentlélek átváltoztatja a felajánlott kenyeret és bort Jézus testévé és vérévé. Ha ilyenkor tisztelettel letérdelünk, vagy legalább mélyen meghajlunk, igazabb lesz szívünk hódolata. Mindemellett észrevehetünk egy fordított jelenséget is. Ha valaki a szíve mélyén imádkoz az Istent, akkor abból szép és igaz gesztusok, hitvalló mozdulatok származnak. Olyanok, amelyek másokban is hitet ébreszthetnek. (...)

(Részlet Szoliva Gábor OFM 2020. szeptember 8-án, a Kisboldogasszony búcsú napján elmondott szentkúti katekizéséből)

LITURGIKUS REND ÉV KÖZBEN (VÍRUSHELYZETBEN VÁLTOZHAT, KÉRJÜK, ÉRDEKLŐDJÖN!)

A szentkúti bazilika 6.35-től tavasztól őszig 19 (téli 18; szombatokon 20.10) óráig van nyitva, ezen túl csak az előre megbeszélt templomi és zarándokeseemények idején. Vasár- és ünnepnapokon: 7.30-kor laudes (reggeli dicséret, búcsúnapokon nincs!), 8.30-kor gyóntatás, 9.00-kor szentmise, 10.30-kor litánia és gyóntatás, 11.00-kor nagymise, 18.30-kor (téli 17.30-kor) vesperás (esti dicséret), szentségimádás, 19.00-kor (téli 18.00-kor) szentségi áldás. Hétköznap (hétfő kivételével!): 6.50-kor laudes, 7.15-kor szentmise, 18.30-kor (téli 17.30-kor) vesperás, szentségimádás, 19.00-kor (téli 18.00-kor) szentségi áldás. Szombatonként az esti program változik: 19.30-kor (téli is!) vesperás, 20.00-kor „Kiáltás-ima” a Mária Rádió élő közvetítésében

LITURGIKUS REND BÚCSÚNAPOKON (VÍRUSHELYZETBEN VÁLTOZHAT!)

Érkezéskor a zarándokcsoportok fogadása, majd gyóntatás, 9.00-kor szentmise, 10.15-kor katekézis (csak a jelzett, nagyobb ünnepeken) vagy 10.30-kor énekes Mária-köszöntő, 11.00-kor szentmise körmenettel, 14.00-kor litánia, majd a zarándokok és kegytárgyak megáldása, 18.30-kor vesperás, szentségimádás, 19.00-kor szentségi áldás. A fő- és nagybúcsú idején előesti program is van, ennek részleteit a honlapon és a facebook oldalon lehet megtalálni az adott búcsú meghirdetésekor.

A BÚCSÚK MISESZÁNDÉKAI

Kegyhelyünkön mindig szívesen imádkozunk a szentmisék szándékaiban az elhunytakért és az élőkért. Előfordulhat azonban, hogy nagyobb látogatottságú búcsúk alkalmával a zarándokok által íratott miseszándékokat nem tudjuk minden esetben felolvasni az adott szentmise előtt. Ezért ezúton is mindenkit biztosítunk arról, hogy a szentmisén jelen lévő – az itt lakó közösséget képviselő – ferences atya a szándék elhangzása nélkül is ezekre a szándékokra ajánlja föl a szentmisét. A megszo-kott szándékokon felül lehetőség van ún. „időhöz nem kötött” szentmiseszándék előjegyzésére is, amely szándékot az első „szabad” szentmisén tudjuk elvégezni. Szentmiseszándék kérésére emailben is van lehetőség, a szentkut@gmail.com címen.

ELSŐSZOMBATI ENGESZTELŐ ZARÁNDOKLATOK

A téli hónapok (december-január-február) kivételével minden hónap első szombatján 17 és 20 óra között egy-egy egyház-község zarándokcsoportját várjuk kegyhelyünkre, akiknek vezetésével a rózsafüzért imádkozzuk, amit szentmise követ. A liturgia után gyertyás körmenetet tartunk, a szent kútnál megújítjuk keresztségi fogadalmunkat, a Lourdes-i Szűzanya szobra előtt a betegekért imádkozunk. Az imaalkalom a kegyszobor előtti személyes imával, közös esti zsolozsmával és a Mária Rádió által közvetített „Kiáltás-imával” zárul. Ha az Önök plébániaközössége szívesen vállalja valamelyik elsőszom-bati áhítat vezetését, kérjük, jelezzék a kegyhely telefonszámán (+36-32/418-029) vagy a szentkut@ofm.hu email címen.

A SZENTKÚTI SZÚZANYA TESTVÉRÜLETE

A 2019-ben életre kelt Testvérület célja – ahogyan a szabályzat fogalmaz – a Szentkúti Szűzanya vallásos tiszteletének ápo-lása és terjesztése, a kegyhely szebbé tételének és evangelizációs tevékenységének előmozdítása. A közösség szabályzatát és a jelentkezési tudnivalókat www.szentkut.hu oldalunkon a „Lelkiség” rovatban találhatja meg a kedves Olvasó. Várjuk az érdeklődőket és jelentkezőket!

IMAMEGHALLGATÁSOK ÉS HÁLATÁBLÁK

Bátorítjuk mindazokat, akik Szentkúton imameghallgatást tapasztaltak, ill. akikkel kérésük nyomán rendkívüli esemény történt, hogy az elmúlt évszázadok szokásainak megfelelően jelezzék ezeket a kegyhelyen szolgáló ferenceseknek. Az ilyen esetek egy részében jegyzőkönyv felvételével járulhatunk hozzá a szentkúti Szűzanya segítségének dokumentálásához és tiszteletének előmozdításához. A hálatáblák készítése is dicséretes szokás, amelynek segítségével az imameghallgatásnak maradandó emléket tudnak állítani. A megfelelő elhelyezés miatt kérjük, hogy a kőből készült tábla ne legyen magasabb 12 cm-nél, valamint mindig szerepeljen rajta – legalább – az évszám is, valódi erőt adva ezzel azoknak, akik látják, hogy ma is történnek csodák.

ADOMÁNYOK

Az imádságokon, szóbeli biztatásokon túl hálásan köszönjük a testvérek eddigi jószívú anyagi támogatását is, különösen ebben a járvánnyal terhelt időben, amikor a kegyhely bevételei nagyon lecsökkentek. Arról is tisztelettel tájékoztatjuk Olvasóinkat, hogy az elmúlt és jelen időszak pályázati sikerei sem teszik feleslegessé Szentkút anyagi megsegítését, hiszen a pályázatok „csupán” egy-egy konkrét cél megvalósítását támogatják, ám emellett is számtalan fenntartási és fejleszté-si cél, feladat van a kegyhely életében. Ezért kérjük, ha megtehetik, támogassák a szentkúti kegyhelyet az **Erste Bank 11600006-00000000-30458365**-ös számlaszámán. Előre is köszönjük!

A KEGYHELY HONLAPJA, ELÉRHETŐSÉGEK

A szentkut.hu oldalon megtalálható a Szentkút újság online változata, valamint a kegyhelyre vonatkozó minden infor-máció. A kegyhely liturgikus eseményeinek otthonról történő, élőben való internetes követéséhez is a kegyhely honlapján találhatunk információt. **A kegyhely telefonszáma: +36-32/418-029 vagy +36-20/400-58-78. Email: info@szentkut.hu**

SZÁLLÁSLEHETŐSÉGEK A ZARÁNDOKKÖZPONTBAN

1. Zarándokház: A Zarándokházban 27 db hotel kategóriájú, saját fürdőszobás szoba várja a vendégeket. 4 db egyágyas, 7 db francia-ágyas, valamint 16 db két külön ágyas szobával rendelkezik.
2. Zarándokszállás: Közösségi szálláshely elsősorban csoportok részére. 8 db 6 ágyas és 3 db 14 ágyas szobával összesen 90 fő elszál-lásolására alkalmas. Ebben az épületben a fürdőszobák blokkonként állnak a vendégek rendelkezésére. Minden blokkhoz saját konyha-rész is tartozik, ahol a vendégek maguknak is tudnak főzni.

EGYÉB SZOLGÁLTATÁSOK

1. Szent Jakab Étterem: Minőségi a la carte étterem a Zarándok-házban. Palóc specialitások és ételkülönlegességek is megtalálha-tók étlapján. Csoportoknak, szállóvendégeknek előre egyeztetett menükkel szolgál.
2. Konferenciák: A 160 férőhelyes rendezvényteremben két projek-tor áll rendelkezésre teljes hangosítással, mikrofonnal. Igény esetén tolmácsfülkét és készülékeket is tudunk biztosítani. A terem térelvá-lasztó rendszerrel is rendelkezik, így egyszerre két helyiségben is le-hetőség van a rendezvények lebonyolítására. Az épület fűtött, illetve légkondicionált. Svédasztalos, illetve ültetett ebédekre és vacsorákra egyaránt lehetőség nyílik ugyanitt.
3. Esküvők, lakodalmak: Különleges esküvői helyszín a Bazilika, a Szent Jakab Étterem és a Rendezvényterem együtt a Nemzeti Kegy-helyen. A vendégvárás, a díszvacsora és a lakodalom megrendezésé-re kiválóan alkalmas a Zarándokközpont.

4. Táborhelyszín: Plébániai, nagycsaládos vagy hittantáborok szá-mára a Zarándokszállás közösségi hálótermei tökéletes szállást biz-tosítanak. Étkezéseket, kegyhelyismertetést, sportolási lehetőséget, kézműves foglalkozásokat a táborvezetővel előre egyeztetve szer-vezünk. Zsákutca jellegéből kifolyólag a Zarándokközpont határai jól megszabhatók a gyermekek részére. Számos sportolási és kirán-dulási lehetőséget nyújt. A kiépített tűzrakó helyeken bográcsozási, nyársalási lehetőséget biztosítunk.

5. Túrák, kerékpárútvonalak: Noha a környék vallási és kulturá-lis értéke is igen nagy, csodás természeti környezete miatt is megéri felkeresni. Az új Zarándokközpont fölötti hegyoldalon található a Remetebartlangok; a barlanglakásokban valószínűleg már a XIII. századtól éltek remeték. A liturgikus tértől pár perces sétával elérhe-tünk a Szent László-ugratáshoz és további forrásokhoz is.

6. Kegytárgyüzlet: Széles áru kínálatával várjuk a kedves vásárlókat a hét minden napján, 10-18 óra között. Nagy választékban kaphatók szentképek, rózsafüzérek, lelkiségi irodalom, imakönyvek, DVD-k, gyertyák és szobrok. Minőségi kézműves termékeinken túl a Barátok Bora (szentkúti címerrel) látogatóink kedvence. Szép emlék a zarándok-latról a Kegyszobor másolata vagy a *Szentkút Csillaga* c. énekeskönyv, de megvásárolhatók a kegyhely történetét bemutató kiadványok is.

7. Személyszállítás: Szállóvendégeink számára előzetes megbeszé-lés alapján, korlátozott mértékben személyszállítást tudunk vállalni a kegyhely és a busz-, illetve vonatmegálló között.

ATYAI SZÍVVEL 2021

A Tilma a Gyermekművészetért Közhasznú Alapítvány gyermekrajzpályázatot hirdet óvodáskortól gimnazista korosztályig „ATYAI SZÍVVEL” címmel, Szent Józsefnek, a katolikus egyház védőszentjének 150. emlékévé alkalmából. A képek technikája szabadon választható, mérete A3. Csak jól olvasható névvel, címmel, elérhetőséggel ellátott képeket fogad el a zsűri. Az alkotásokat emailen kérjük elküldeni a tilma@freemail.hu címre. Határidő: 2021. június 30.

A pályaművek témái lehetnek: Szent József, Mária jegyese – Jézus nevelőapja – A Messiás szolgálata – A munka méltósága és a család – A szerető, gyengéd apa – Aki engedelmes és befogadó Isten akarataival szemben. A pályázat képeiből kiállítás is lesz Szentkúton, ennek megnyitójára – terveink szerint – a főbúcsú vasárnapján, augusztus 15-én, a nagymise után kerül sor. A kiállítás fővédnökei: Béres Klára (Béres Alapítvány) és Dobos Klára (Új Misszió).

A rajzpályázattal kapcsolatban további információ a +36-37/340-598-as telefonszámon, ill. a fenti email címen kérhető.

SZEPTEMBERBEN LESZ AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS BUDAPESTEN

A tavalyról elhalasztott Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra 2021. szeptember 5-12. között kerül sor a fővárosban. Jóllehet a járványhelyzet alakulását nem lehet kiszámítani, idén ősszel már mindenképpen megtartják a Kongresszust; lehetséges, hogy több eseménybe, programba csak online módon lehet majd bekapcsolódni. Készületünket segítő óriási öröm, hogy maga Ferenc pápa fogja bemutatni a NEK záró szentmiséjét, a tervek szerint a Hősök terén, szeptember 12-én, vasárnap 11 órától. Éppen 25 éve, 1996-ban járt hazánkban utoljára katolikus egyházfő: II. János Pál pápa akkor Pannonhalmát és Győrt látogatta meg.

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az Ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Ámen.

A SZENTKÚTI FERENCES KÖZÖSSÉG INGYENES KIADVÁNYA

Felelős kiadó: fr. Orosz Lóránt OFM

Felelős szerkesztő: fr. Fejes Antal OFM

Cím: 3077 Mátraverebély-Szentkút 14.

Telefonszám: +36-32/418-029; +36-20/400-58-78

Email: info@szenktut.hu

Honlap: www.szenktut.hu

ISSN 1789-7432

Fotók: Szentkúti Fotóarchívum, Magyar Kurír, Komka Péter

Grafikai szerkesztő: Kamarás Ágnes

Korrektor: Pápai Zsuzsanna

Nyomdai munkák: VIRTUOZ Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Számlaszám: 11600006-00000000-30458365